

Ομιλία
Νίκου Αδαμαντιάδη
στην επέτειο
των 80 χρόνων
του Συνδέσμου

11 Νοεμβρίου 2013
Ημέρα Ιδιωτικής Ασφάλισης
Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας

Πρόλογος

Το 2013 ο Σύνδεσμος Εκπροσώπων και Στελεχών Ασφαλιστικών Εταιριών συμπλήρωσε 80 χρόνια αδιάλειπτης λειτουργίας. 80 χρόνια προσφοράς στο θεσμό της Ιδιωτικής Ασφάλισης, 80 χρόνια προσφοράς πολυεπίπεδων υπηρεσιών στα μέλη του και στην Ιδιωτική Ασφάλιση.

Την 11^η Νοεμβρίου 2013 συνδυάσαμε τον εορτασμό των 80 ετών λειτουργίας του Συνδέσμου με την Ημέρα Ιδιωτικής Ασφάλισης, ένα ορόσημο για τον Κλάδο μας, το οποίο ο Σύνδεσμος τιμά με δράσεις από το 2004 έως και σήμερα, συνεχώς.

Σε μία ιδιαίτερη εκδήλωση ο Σύνδεσμος θέλησε να «ταξιδέψει» τα μέλη του στο χρόνο, στην ιστορία του Συνδέσμου και να τιμήσει τους ανθρώπους που συνέβαλαν στο έργο του όλα αυτά τα χρόνια, αφιερώνοντας προσωπικό χρόνο και εθελοντική εργασία.

Βραβεύθηκαν οι: Αντωνιάδης Γαβριήλ, Αποστολόπουλος Θεόδωρος, Αρταβάνης Ματθαίος, Κοκκάλας Θεόδωρος, Κώτσαλος Γεώργιος, Λύχρος Θεόφραστος, Μπάρλος Βασίλειος, Μπάρρυ Άλμπερτ, Παγώνης Τάσος και Τέρνερ Τζέραλντ.

Οφείλουμε να τους ευχαριστήσουμε γιατί, υπηρετώντας επί σειρά ετών τον Σύνδεσμο από θέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, συνέβαλαν στη διαμόρφωση των αξιών και του ρόλου που σήμερα καθορίζουν το έργο μας.

Κορυφαία στιγμή αποτέλεσε η εξαιρετικά ενδιαφέρουσα ομιλία του κου Νίκου Αδαμαντιάδη, ενός από τα παλαιότερα μέλη του Συνδέσμου, ο οποίος περιέγραψε με γλαφυρότητα την ιστορία του Συνδέσμου από το 1933, έτος ίδρυσής του έως τη σύγχρονη εποχή στο πλαίσιο των κοινωνικο-οικονομικών συνθηκών που επικρατούσαν στην Ελλάδα τα 80 αυτά χρόνια.

Στις επόμενες σελίδες ο αναγνώστης μπορεί να περιηγηθεί στην ιστορία του Συνδέσμου και στα σημαντικότερα γεγονότα της κάθε εποχής μέσα από τη ματιά και τη μνήμη του Νίκου Αδαμαντιάδη.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου επιθυμούμε να εκφράσουμε τις θερμές μας ευχαριστίες στο Νίκο Αδαμαντιάδη για το έργο του αυτό και να αφιερώσουμε την έκδοση αυτή σε όλα τα μέλη μας, που αποτελούν την ψυχή του Συνδέσμου από το 1933 έως σήμερα.

Ερρίκος Μοάτσος
Πρόεδρος

Ιωάννης Βασιλάτος
Γενικός Γραμματέας

Ομιλία
Νίκου Αδαμαντιάδη
στην επέτειο
των 80 χρόνων
του Συνδέσμου

Νωπές είναι ακόμα οι πληγές από την παγκόσμια οικονομική κρίση που ακολούθησε το μεγάλο κραχ του 1929 στις ΗΠΑ. Η Ευρώπη, περισσότερο από κάθε άλλη περιοχή, βλέπει τις εθνικές οικονομίες της να καταρρέουν, αντιμετωπίζει υποτιμήσεις νομισμάτων, πτωχεύσεις τραπεζών, αποδυνάμωση του κανόνα χρυσού, ανάδειξη νέων πολιτικών σχημάτων με εθνικιστική υποδομή και φιλοσοφία. Η αρχή της δεκαετίας του 1930 έχει ξαφνιαστικές ομοιότητες με την ιστορία που ζούμε από το 2008 και μετά.....

Η ελληνική ασφαλιστική αγορά μας την εποχή εκείνη έχει όλα τα χαρακτηριστικά μιας πρωτόλειας εθνικής αγοράς, όπου

πρωτεύοντα και καθοριστικό ρόλο διαδραματίζουν οι ξένες ασφαλιστικές εταιρίες που είναι εγκατεστημένες εδώ. Ευρωπαϊκές, κατά κυριότητα λόγο, εταιρίες που προέρχονταν από τις αναπτυγμένες ήδη αγορές της Αγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Ελβετίας και Ιταλίας, με δραστηριότητα στους τομείς των γενικών ασφαλίσεων, ιδίως του Κλάδου Πυρός.

Βασικός επαγγελματικός φορέας, η «Ένωση των εν Ελλάδι εργαζομένων Εταιριών Ασφαλείας κατά Πυρός», γύρω από την οποία συνασπίζονται ασφαλιστικοί σύνδεσμοι, με κλαδικό προσανατολισμό

**Απονομή αναμνηστικής
πλακέτας στον
κ. Ν. Αδαμαντιάδη**

Οι κ.κ. Ιωάννης Βασιλάτος,
Ερρίκος Μούτσος, Νίκος Αδαμαντιάδης,
Νότης Βαγιακάκος, Θάνος Μελακοπίδης

(όπως ο σύνδεσμος ασφαλιστών ατυχημάτων, ο σύνδεσμος θαλασσοασφαλιστικών εταιριών κλπ.). Η οικονομική κρίση βρίσκει την Ένωση να αναγνωρίζεται ως σωματείο και να εορτάζει πανηγυρικά τα 25 της χρόνια, μεταφέροντας, μάλιστα, τα γραφεία της στην πολυσύχναστη οδό Κοραή, χωρίς όμως αυτό να εξουδετερώνει τα δεινά της κρίσης!

Και τα δεινά της κρίσης για τον ασφαλιστικό κόσμο δεν είναι μόνο οικονομικά. Είναι και θεσμικά.

Ήδη από το 1929 αρχίζει και διαχέεται στους κόλπους του Ελληνικού Κοινοβουλίου η σκέψη δημιουργίας ενός μονοπωλιακού κρατικού ιδρύματος ασφαλείων ζωής ή, έστω, ενός φορέα μονοπωλιακής εκμετάλλευσης του θεσμού της αντασφάλισης από το κράτος.

Το ζήτημα απασχολεί έντονα τα οικονομικά επιτελεία των αρμόδιων υπουργείων, αλλά ο πολιτικός αναβρασμός των χρόνων εκείνων δεν επιτρέπει την προώθηση τέτοιων ενεργειών. Για την ιστορία, ο προβληματισμός αυτός θα αναζωπυρωθεί αρκετά αργότερα, στη διάρκεια της δικτατορίας του Μεταξά, το 1939, με την ίδρυση κρατικού οργανισμού αντασφάλισων.

Όπως ήταν επόμενο, οι εκφρασμένες, ήδη από την αρχή της δεκαετίας του 1930, κυβερνητικές προθέσεις για ανάμιξη του κράτους στον χώρο της ιδιωτικής ασφάλισης και μάλιστα με διάθεση μονοπωλιακού / ολιγοπωλιακού ελέγχου, δημιούργησαν εύλογες ανησυχίες στους επιχειρηματικούς ασφαλιστικούς κύκλους και στους υπαλλήλους του Κλάδου.

Σε μία, λοιπόν, από τις κρίσιμες αυτές χρονιές, το

1933, στις 6 Νοεμβρίου, ιδρύεται ο Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Εκπροσώπων Ασφαλιστικών Εταιριών.

Την ίδια ακριβώς χρονιά που ο Φραγκίσκος Ρούζβελτ εγκαινιάζει την πολλά υποσχόμενη πολιτική του New Deal, κι ενώ η κατάσταση στην Ευρώπη – ιδιαίτερα στη Γερμανία, κι όχι μόνο – συννεφιάζει επικίνδυνα και στον ελληνικό χώρο επικρατεί μια έντονη πολιτική ανησυχία, οι επαγγελματίες ασφαλιστές αποφασίζουν να συμπύξουν τις δυνάμεις τους προκειμένου να συμβάλουν κι από μια επιπλέον έπαλξη, στην προώθηση του θεσμού της ιδιωτικής ασφάλισης και των επί μέρους κλαδικών συμφερόντων, στην άμβλυνση του ανταγωνισμού και στην προώθηση της ανάπτυξης του Κλάδου με κάθε πρόσφορο μέσο. Πρωτοστατούν στη ίδρυση του νέου φορέα οι εκπρόσωποι των ξένων εταιριών που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα και οι οποίοι διαθέτουν μία ευρύτερη οπτική των ασφαλιστικών θεμάτων.

Η ιδρυτική πράξη του Συνδέσμου προβλέπει ότι: *«Σκοπός του Συνδέσμου είναι, η μελέτη και η διά παντός νομίμου μέσου προστασία και προαγωγή των ηθικών, οικονομικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών αυτού. Προς επίτευξιν του σκοπού τούτου, ο Σύνδεσμος δικαιούται να προσφεύγει ενώπιον πάσης Αρχής και ενώπιον παντός δικαστηρίου, οιασδήποτε δικαιοδοσίας και οιασδήποτε βαθμού».*

Από τη μαχητικότητα της διατύπωσης και μόνο, του άρθρου αυτού, αντιλαμβάνεστε σε τι ήκιστα φιλικό κλίμα συλλαμβάνεται και γεννιέται ο Σύνδεσμος.

Η ίδρυση του Συνδέσμου όμως, κατά ευτυχή συγκυρία, συμπίπτει με την αρχή της ανάκαμψης.

Κι από την άποψη αυτή, σηματοδοτεί την πρώτη φάση ωρίμανσης της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς, όπου, από τη μια πλευρά, διακρίνονται και ηγούνται οι ελληνικές ασφαλιστικές εταιρίες ΕΘΝΙΚΗ, ΦΟΙΝΙΚΑΣ, ΑΣΤΕΡΑΣ και ΑΓΡΟΤΙΚΗ και, από την άλλη πλευρά, παίζει καίριο ρόλο και προσφέρει υψηλή ασφαλιστική τεχνογνωσία μία μεγάλη ομάδα επώνυμων ευρωπαϊκών ασφαλιστικών μονάδων και όπου πρωταρχίζουν να λειτουργούν στην Ελλάδα μεγάλοι βρετανικοί, μεσιτικοί οίκοι. Αναδεικνύεται έτσι, ένα ευρύ σώμα έγκριτων νέων ασφαλιστικών στελεχών με κλαδικές ειδικεύσεις, στο οποίο έχουν ήδη ενσωματωθεί μικρασιάτες Έλληνες ασφαλιστές με ξεχωριστές εμπειρίες και δεξιότητες και στο οποίο σώμα η φιλελεύθερη πολιτική του Συνδέσμου είναι ιδιαίτερα ελκυστική.

Βρισκόμαστε, με άλλα λόγια, μπροστά σε μία ευτυχισμένη και με προοπτικές στιγμή της αγοράς μας, που τη διακόπτει βάνουσα ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος και τα πέτρινα χρόνια της Κατοχής.

Οι συνθήκες της σκλαβιάς, του τρόμου, της εξαθλίωσης, δοκιμάζουν τις αντοχές της οικονομίας και των ανθρώπων της χώρας. Ειδικότερα, ο καλπάζων πληθωρισμός και η συνακόλουθη εκμηδένιση της δραχμής, η κυριαρχία του αντιπραγματισμού και της μαύρης αγοράς, η αποδιάρθρωση του διοικητικού μηχανισμού, η ληστρική εκμετάλλευση των πλουτο-παραγωγικών πηγών της χώρας από τους κατακτητές, δημιουργούν ένα πρωτόγνωρο, επικίνδυνο και αστάθμητο περιβάλλον για τις επιχειρηματικές και παραγωγικές δυνάμεις του τόπου.

Κι έτσι, ενώ στις αρχικές προθέσεις του Συνδέσμου ήταν, μεταξύ άλλων, και η αναπτυξιακή και πρωτοπόρα σκέψη επεξεργασίας νομοσχεδίου «περί ταμείου ασφαλίσεως των ασφαλιστικών υπαλλήλων», ο Σύνδεσμος βρέθηκε, σε συνεργασία με την Ένωση, να δίνει μάχη εμπροσθοφυλακής για την ενίσχυση των υπαλλήλων του κλάδου, που μαστίζονται από την ανέχεια, την πείνα και τις ασθένειες. Θαυμαστό, πράγματι, έργο στις λεπτομέρειές του και σωτήριο στην υλοποίησή του (χορήγηση ειδών ρουχισμού και υπόδησης, έκτακτο βοήθημα ασχέτως μισθού ή θέσης, αναστολή αποπληρωμής δανείων, εκχώρηση στους υπαλλήλους μέρους του δικαιώματος συμβολαίου, καθιέρωση ενιαίου ωραρίου και εορτολογίου, χορήγηση δανείων για είδη ένδυσης και υπόδησης, χορήγηση πρόσθετης άδειας και πολλά άλλα....).

Οι εφιαλτικές μέρες δεν τελείωσαν με την απελευθέρωση...

Το 1950 είναι, ουσιαστικά, η πρώτη ειρηνική χρονιά για την Ελλάδα. Η χώρα προσπαθεί να ανακάμψει οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά, στο νέο διεθνές περιβάλλον που διαμορφώνεται, και στο οποίο τον τόνο δίνει η έναρξη του Ψυχρού Πολέμου διεθνώς και η διαδικασία της ανασυγκρότησης στη χώρα μας.

Η μεγέθυνση της οικονομίας, τα μεγάλα αναπτυξιακά έργα, ο προσανατολισμός προς την Ευρώπη, αποτελούν τους σταθερούς πυλώνες της νέας πολιτικής.

Παρ' όλ' αυτά, η συγκυρία είναι εξαιρετικά δύσκολη για τον ασφαλιστικό κλάδο. Η κατάρρευση της αγοράς κατά τα χρόνια της Κατοχής και του Εμφυλίου, ο κλονισμός της οικονομίας και ειδικότερα ο εκμηδενισμός της αξίας της δραχμής και η συνακόλουθη απώλεια των τοποθετημένων σε ασφαλίσεις κεφαλαίων, δημιουργούν ένα ασφυκτικό περιβάλλον. Παράλληλα, ο μεγάλος αριθμός ασφαλιστικών εταιριών (54 ελληνικές – 86 ξένες το 1945) και ο έντονος ανταγωνισμός μεταξύ τους πολλαπλασιάζει και οξύνει τα προβλήματα.

Κι όμως η αγορά καταφέρνει ν' ανασυνταχθεί, σε μία έντιμη και καθολική προσπάθεια ν' ανταποκριθεί με επάρκεια στις νέες απαιτήσεις της κοινωνίας και της οικονομίας.

Σταδιακά, οι κλάδοι πυρός, αυτοκινήτων και ατυχημάτων, κυρίως ο πρώτος, καθώς και οι θαλασσοασφαλίσεις, αρχίζουν να συντονίζουν τον βηματισμό τους στο ρυθμό της μεταπολεμικής οικονομικής ανάπτυξης και εκτινάσσουν την ασφαλιστική επιχειρηματικότητα – τροφοδοτώντας όμως, παράλληλα, έναν εξοντωτικό ανταγωνισμό που βρίσκει πρόσφορο πεδίο ανάπτυξης στην έλλειψη ασφαλιστικού νομοθετικού πλαισίου και στην ανεπαρκή κρατική εποπτεία.

Στην εξαιρετικά κρίσιμη αυτή περίοδο, όπου ανάπτυξη και ακραίος ανταγωνισμός αλληλοαναιρούνται, η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών – η οποία ήδη από το 1954 έχει απορροφήσει, κατά κάποιο τρόπο, τα υπόλοιπα κλαδικά σώματα – διατηρεί, λόγω χρυσών ισορροπιών, μία διακριτι-

κότατη θέση και αποφεύγει να αγγίξει το θέμα και να προτείνει λύσεις. Άλλωστε, για πολλά χρόνια, η διοίκηση της Ένωσης πρόσκειται στον αστερισμό των μεγάλων ελληνικών εταιριών που, κατά σύμπτωση, είναι θυγατρικές των αντίστοιχων κρατικών τραπεζικών ιδρυμάτων.

Έτσι, ο μόνος χώρος όπου μπορεί να αναπτυχθεί διάλογος και αντίλογος και να θιγούν τα κακώς κείμενα είναι ο Σύνδεσμος, στο μέτρο ασφαλώς που μπορεί να ακουστεί η φωνή του.

Κορυφαία στιγμή, η σύγκληση ασφαλιστικού συνεδρίου στην Αθήνα, στα τέλη της δεκαετίας του 1950. Το θέμα του είναι «Συναγωνισμός τραπεζών εις βάρος επαγγελματιών ασφαλιστών και των μετ' αυτών συνδεομένων Ασφαλιστικών Εταιριών». Σ' αυτό συμμετέχουν ασφαλιστές, πράκτορες από την επαρχία, ασφαλιστικοί υπάλληλοι, μεσίτες και παραγωγοί, έμποροι και άλλοι επαγγελματίες. Ο ρόλος του Συνδέσμου είναι καθοριστικός και προγράφει τις μελλοντικές εξελίξεις.

Η δεκαετία 1955-65 είναι η περίοδος της Μεγάλης Σποράς για τον θεσμό της ιδιωτικής ασφάλισης. Εισβάλλει και πάλι και εδραιώνεται ο Κλάδος Ζωής και οι λοιπές προσωπικές ασφαλίσεις, καθίσταται υποχρεωτική η ασφάλιση αστικής ευθύνης αυτοκινήτων, διευρύνεται η ενεργός συμμετοχή της Ελλάδας στους Ευρωπαϊκούς και διεθνείς ασφαλιστικούς οργανισμούς, αναπτύσσεται ο ασφαλιστικός τύπος, μπολιάζεται η ελληνική ασφαλιστική αγορά από τον Ελληνισμό της Αιγύπτου, με μια δραστήρια, σύγχρονη γενιά ασφαλιστών-

επιχειρηματιών, στελεχών και μεσιτών που διαθέτουν υψηλή τεχνογνωσία, γίνονται, τέλος, κάποιες πρώτες απόπειρες συντονισμένης προβολής του ασφαλιστικού θεσμού. Αλλά και ο ανταγωνισμός καλά και καλύτερα κρατεί....

Η πολύπλευρη ανάπτυξη της Ελληνικής οικονομίας – βιομηχανία, εμπόριο, υπηρεσίες, ναυτιλία, ακόμα και ο πρωτογενής τομέας – έχει σαν παράλληλο αποτέλεσμα την αλματώδη μεγέθυνση της τραπεζικής δραστηριότητας.

Και τότε έρχεται στην επιφάνεια ανάγλυφη η εγγενής δυσπласία της Ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς: η συγκέντρωση, με άλλα λόγια, του μεγαλύτερου μέρους της ασφαλιστικής δραστηριότητας στα χέρια των λίγων τραπεζικών ασφαλιστικών εταιριών, με τη βοήθεια και στήριξη των μητρικών τους εταιριών, των τραπεζών, αλλά και με την αδιάτακτη χρήση αδόκιμων μεθοδεύσεων, που ανέτρεπαν κάθε έννοια ισοτιμίας καθώς και τη θεμελιώδη αρχή της ελεύθερης επιλογής του ασφαλιστή από τον ασφαλιζόμενο (Freedom of Insurance).

Αναδεικνύεται, έτσι, η ύπαρξη ενός «ασφαλιστικού μονοπωλίου» στην Ελλάδα, όπου ασφυκτικά κυριαρχούν οι τράπεζες («σφετερισμός» χαρακτηρίστηκε τότε, η υφαρπαγή εργασιών), και που φαλκιδεύει την υγιή ανάπτυξη του Ασφαλιστικού Κλάδου. Τα στοιχεία και τα αδιαμφισβήτητα τεκμήρια που συγκεντρώνει μια μελέτη της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς για το κρίσιμο διάστημα 1956-1966, μαρτυρούν το αληθές του λόγου. Σε σύνολο 108 ασφαλιστικών εταιριών (ελληνικών και ξένων),

οι 8 ασφαλιστικές εταιρίες που ανήκαν σε τράπεζες κάλυπταν το 68,2% της παραγωγής ασφαλιστρών, ενώ οι υπόλοιπες 100 περιορίζονταν σε ποσοστό 31,8% - ποσοστό το οποίο θα ήταν ακόμα μικρότερο, «εάν ποιοτικώς δεν συνέπιπτε να είναι και το χειρότερον, από απόψεως αποτελεσμάτων, τμήμα της όλης ασφαλιστικής εργασίας».

Το 1967 τα πράγματα έχουν οδηγηθεί στην κόψη του ξυραφιού. Ο ανταγωνισμός για ένα μερίδιο της αγοράς μετατρέπεται πλέον σε αγώνα για επιβίωση. Πληροφορίες, από διάφορες πηγές, κάνουν λόγο ακόμα και για ενδεχόμενη αναθεώρηση του Νόμου περί Α.Ε. και του Εμπορικού Νόμου εις βάρος των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών. Η Ένωση προσποιείται πως δεν υπάρχει θέμα και τηρεί στάση άψογης ουδετερότητας.

Ο Σύνδεσμος, τότε, συγκαλεί στις 29 Αυγούστου του '67 μία Έκτακτη Γενική Συνέλευση, το Συμβούλιο του παραιτείται αφού θέτει το θέμα του de facto ασφαλιστικού μονοπωλίου και ύστερα από μια θυελλώδη συζήτηση, εκλέγει με συντριπτική πλειοψηφία νέο, πλήρως ανανεωμένο Δ.Σ. με εντολή:

- «Να καταβάλει αγωνιστικήν και κεραυνοβόλον προσπάθειαν προς οριστικήν κατάργησιν του εγκαθιδρυμένου εις την ασφαλιστικήν εργασίαν υπέρ των Τραπεζών μονοπωλίου
- Να επιδιώξει παντί τρόπω όπως κατά την δοθησομένην λύσιν διαφυλαχθούν κατά το δυνατόν τα καλώς εννοούμενα συμφέροντα των τραπεζικών ασφαλιστικών εταιριών και των μετ' αυτών συνεργαζομένων ασφαλιστών
- Να ακούση και συζητήσει πάσαν πρότασιν των Τραπεζών, αποσκοπούσαν ειλικρινώς εις την άμεσον και εντός βραχυτάτης προθεσμίας επίτευξιν συμπεφωνημένης λύσεως του θέματος της καταργήσεως του ασφαλιστικού μονοπωλίου αυτών».

Η καταλυτική αυτή παρέμβαση του Συνδέσμου – που είχε μετά λίγους μήνες αντίστοιχες παρενέργειες και στη διοίκηση της Ένωσης – οδήγησε στην άμεση από το Κράτους και τους ασφαλιστικούς φορείς ανάληψη πρωτοβουλίας για τη δημιουργία ενός ελεύθερου, ισχυρού και αναπτυξιακού νομοθετικού πλαισίου για την ασφαλιστική αγορά,

Έτσι, εκπονήθηκε και θεσπίστηκε ο Ν.Δ. 400/1970 «περί ιδιωτικής επιχειρήσεως ασφαλίσεως»,

ο οποίος, μεταξύ άλλων, ανέτρεψε την μέχρι τότε πρακτική της τραπεζικής παρέμβασης στην πρόσκτηση ασφαλιστικών εργασιών.

Παρ' όλ' αυτά, μερικά χρόνια αργότερα, το 1975 – εποχή μεταπολίτευσης – ο Σύνδεσμος επι-στρατεύεται και πάλι στην πρώτη γραμμή μάχης (σε σύμπραξη, άμεση τη φορά αυτή, με την Ένωση) για ν' αντιμετωπίσει και πάλι με επιτυχία – αλλά και με ακλόνητη επιχειρηματολογία και τεκμηρίωση – την υποδόρια ενέργεια των τραπεζικών ασφαλιστικών εταιριών να επαναφέρουν το προ του 1970 καθεστώς.

Τα επόμενα χρόνια και μέχρι το 1992 η ελληνική ασφαλιστική αγορά πορεύεται διχοτομημένη ή και τριχοτομημένη (Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών, Ένωση Ασφαλιστών Ελλάδος, Ένωση Ελληνικών Ασφαλιστικών Εταιριών). Παρ' όλ' αυτά, κάτω από τις πιέσεις που δέχεται η αγορά μας ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι Ενώσεις, προς τιμήν τους, ξεπερνώντας τις αγκυλώσεις του παρελθόντος και τις έμμονες ιδεοληψίες, καταφέρνουν να επιτελέσουν κοινό έργο σε πολλούς τομείς: νομοθετικό, οργανωτικό, εκπαιδευτικό, εκδοτικό, διεθνούς παρουσίας, αλλά και ενεργούς συμμετοχής στις προετοιμασίες της ένταξης στην Ενιαία Ευρωπαϊκή Αγορά.

Σε αυτό όλο το διάστημα ο Σύνδεσμος, με άξιες (και φωτισμένες, θα πρόσθετα) διοικήσεις και κυρίως με δοκιμασμένους και σταθερούς άξονες δράσης, λειτούργησε ως συνεκτικός ιστός, εξουδετερώνοντας

τις όποιες προσωπικές, εταιρικές ή και ενωσιακές τριβές της αγοράς, αλλά και άλλης φύσης άστοχες διασπαστικές ενέργειες.

Με το επαγγελματικό του κύρος, με την κοινωνική του παρουσία, την «υπεράνω υστεροβουλιών» πολιτική του, την ανεμπόδιστη και αυθεντικά ειλικρινή αλλά και θεμελιωμένη έκφραση των απόψεών του, ο Σύνδεσμος έδωσε τον σωστό τόνο στην αγορά, σε μια περίοδο που ένα «κάτι» ή ένα «τίποτα» μπορούσε ν' ανάψει φωτιές και να σπείρει ανέμους.

Και ασφαλώς ανήκει στα μεγάλα έργα και τις σημαντικές ημέρες του Συνδέσμου, η συμβολή του – άμεση και έμμεση – στην ενοποίηση της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς το 1992, με την ισότιμη προσχώρηση της Ένωσης Ελληνικών Ασφαλιστικών Εταιριών στην Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών – γεγονός κορυφαίο για τη μετέπειτα ανάπτυξη του Κλάδου και την ενεργό συμμετοχή του στο ασφαλιστικό γίνεσθαι της Ευρώπης.

Στα χρόνια που προηγήθηκαν αλλά και στα επόμενα, μέχρι την εκπνοή του αιώνα, ο Σύνδεσμος είχε την τύχη και την ευλογία να έχει διοικήσεις που τις αποτελούσαν άξιοι και δραστήριοι συνάδελφοι. Μακριά από σκοπιμότητες και μικροπολιτικές, ανυστερόβουλα, με τόλη και με φαντασία – άλλοι λιγότερο, άλλοι περισσότερο – ξέφυγαν από το στενόκαρδο και παρωχημένο πλαίσιο της αρχικής Ιδρυτικής Πράξης του 1933 και με γνώμονα το εν όλω συμφέρον της ασφαλιστικής τάξης αλλά και τις απαιτήσεις των καιρών, χάραξαν νέους δρόμους.

Ο Σύνδεσμος παρεμβαίνει με κύρος και δυναμικότητα σε ποικίλα θέματα που απασχολούν την ασφαλιστική αγορά μας, επικουρώντας τις θέσεις της Ένωσης, ή ακόμα και προτείνοντας εναλλακτικές λύσεις. Συμμετέχει σε πολλές από τις διεργασίες για την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό της ασφαλιστικής νομοθεσίας. Εκφράζει συγκεκριμένες απόψεις για την αναβάθμιση του θεσμού της διαμεσολάβησης. Συμβάλλει με δημοσιεύσεις και αρθρογραφία στην προβολή του θεσμού της ιδιωτικής ασφάλισης, ιδίως σε περιπτώσεις αρνητικών δημοσιευμάτων στον τύπο.

Άλλωστε, οι συνθήκες έχουν αρχίσει ν' αλλάζουν ριζικά. Η δημιουργία μιας Ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς διαμορφώνει νέους στόχους και για την ελληνική οικονομία: ανταγωνιστικότητα, περιορισμό του κρατικού παρεμβατισμού, εκσυγχρονισμό των θεσμών.

Η ασφαλιστική αγορά μας δεν είχε περιθώριο να παραμείνει αδιάφορη στις εξελίξεις αυτές. Η νομοθεσία μας στοιχίζεται κι εναρμονίζεται με το αντίστοιχο νομοθετικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνακόλουθα η αγορά απελευθερώνεται: τα υποχρεωτικά προστατευτικά τιμολόγια καταργούνται. Η ασφαλιστική εποπτεία στρέφει την προσοχή της στην ενδυνάμωση κι ενίσχυση της φερεγγυότητας των εταιριών. Αναγνωρίζονται και κατοχυρώνονται τα δικαιώματα των ασφαλισμένων. Αρχίζει να τονώνεται ο υγιής ανταγωνισμός σε επίπεδο ποιότητας υπηρεσιών και όχι μόνο κόστους ασφαλιστρών.

Οι καιροί, κοντολογίς, απαιτούν μια ολότελα νέα αντίληψη των στόχων, της φιλοσοφίας και του τρόπου λειτουργίας μιάς ασφαλιστικής επιχείρησης. Η νέα αυτή αντίληψη θέλει την επιχείρηση να διαθέτει – περ' από τη φερεγγυότητα και την κεφαλαιακή επάρκεια – εξωστρέφεια, ευρύτητα οριζόντων, καινοτόμο σκέψη και κυρίως, επάρκεια ανθρώπινων πόρων.

Παρατηρούμε, λοιπόν, πριν την εκπνοή του περασμένου αιώνα, η αγορά μας να εμπλουτίζεται με ανθρώπους νέους, καταρτισμένους, έμπειρους, κύτταρα πολύτιμα και απαραίτητα για την ανανέωση και ανάπτυξη της ιδιωτικής ασφάλισης στη χώρα μας.

Σ' αυτό το πνευματικό κεφάλαιο στοχεύει ο Σύνδεσμος.

Στις 9 Οκτωβρίου του 2002 ο Σύνδεσμος, προχωρεί σε μια γενναία τομή:

Ανασυντάσσει το Καταστατικό του, διευρύνει τις τάξεις των μελών του με το να συμπεριλάβει, πέρ' από τους εκπροσώπους των εταιριών, και τα ανώτερα και ανώτατα στελέχη των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, μετασχηματίζεται σ' έναν ανακαινισμένο, δυναμικό φορέα, που συνδυάζει τη σοφία και τον πλούτο των 70 χρόνων του με τη δημιουργική ένταση της ανανεωμένης νεότητας.

Μέσα σ' ένα περιβάλλον πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προκλήσεων αλλά και ανατροπών, που συνοδεύει την πρώτη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα – σε διεθνές και ελληνικό επίπεδο – ο Σύνδεσμος ανακεφαλαιοποιεί την περιουσία του, την προσφορά

Αναμνηστική φωτογραφία του εορτασμού των 80 χρόνων του ΣΕΣΑΕ:
Μέλη Διοικητικού Συμβουλίου και βραβευθέντες

του, δηλαδή, στην ασφαλιστική αγορά και στην ελληνική κοινωνία. Τα έργα και οι ημέρες του στη νέα δεκαετία συνθέτουν ένα μωσαϊκό γόνιμων και ουσιαστικών δράσεων:

- βρίσκει πρόσφορους τρόπους για να ενισχύσει τις επαγγελματικές και κοινωνικές σχέσεις των στελεχών της αγοράς, συμβάλλοντας έτσι στην άμβλυνση του ανταγωνισμού
- ενισχύει τις προσπάθειες του Κλάδου για αναβάθμιση της ασφαλιστικής γνώσης και παιδείας και αγγίζει καυτά θέματα (διαφάνεια, δεοντολογία κλπ.) που άλλοι φορείς διστάζουν να θίξουν
- συμμετέχει σε έργα αλληλεγγύης και πρόνοιας, υπογραμμίζοντας το κοινωνικό πρόσωπο της ιδιωτικής ασφάλισης
- παρεμβαίνει σθεναρά και με στέρεη επιχειρηματολογία σε κρίσιμα θέματα που απασχολούν και ενίοτε διχάζουν την αγορά
- λειτουργεί αποσυμπιεστικά σε περιπτώσεις έντασης μεταξύ των ποικίλων φορέων της αγοράς που, όπως είναι φυσικό, εκφράζουν διαφορετικές, πολλές φορές, απόψεις και αντιτιθέμενα συμφέροντα
- συμβάλλει καίρια στην ανάδειξη της «άλλης πλευράς» του επαγγελματία ασφαλιστή, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά η πολιτιστική και

ανθρώπινη όψη του, προσφέροντας το βήμα του Συνδέσμου σε επώνυμους Έλληνες και προσωπικότητες διεθνούς κύρους για να αναπτύξουν θέματα γενικώτερου προβληματισμού ή οργανώνοντας εκδηλώσεις πνευματικού και καλλιτεχνικού ενδιαφέροντος

- καλλιεργεί μια νέα ασφαλιστική κουλτούρα που θέλει τον επαγγελματία ασφαλιστή δεινό τεχνοκράτη μεν, αλλά και ικανό να παρακολουθεί με συνθετική ματιά και ορίζοντα τις επιστημονικές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές εξελίξεις της εποχής του
- αναδεικνύει, τέλος, και προβάλλει το θεσμό της ιδιωτικής ασφάλισης με συνέπεια και συνέχεια θαυμαστή, υπογραμμίζοντας κατά κύριο λόγο την κοινωνική διάστασή του.

80 χρόνια αδιάλειπτης ζωής και δράσης – και μάλιστα χωρίς οι μέρες και τα έργα να ξεφτίζουν και να ξεθωριάζουν με το πέρασμα του χρόνου – δεν είναι υπόθεση μικρή. Δεν είναι λάμψη στιγμής.

Τέτοιες, λοιπόν, επέτειοι αποτελούν βέβαια ευκαιρία για αποτίμηση και στοχαστική ανασκόπηση του παρελθόντος, παράλληλα όπως, αποτελούν και εφαλτήριο για υψηλότερη και καλύτερη στόχευση στον στίβο της άμιλλας, του υγιούς ανταγωνισμού, της ανάπτυξης, της ευημερίας, της προκοπής του Κλάδου και του τόπου.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ

Οι κ.κ.
Ερρίκος Μοάτσος, Νότης Βαγιακάκος,
Θάνος Μελακοπίδης με τους κ.κ.

Θεόδωρο Αποστολόπουλο

Ματθαίο Αρταβάνη

Θεόδωρο Κοκκάλα

Θεόφραστο Λύχρο

Βασίλη Μπάρλο

Αλμπερτ Μπάρου

Τάσσο Παγώνη

Τζέραλντ Τέρνερ

Ξενοφώντος 10, 105 57 Αθήνα
www.sesae.gr